

Woensdag

30 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Men abonneert bij alle Boekhandelaars en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1.20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

NIEUWSTIJDDINGEN.

DUITSCHLAND.

BERLIN, den 23. Maart. Men gaat voort in de meeste gelden voor den opbouw van den Dom te Keulen te zamelen. Men zou bijna denken, dat wij eenige schertuit geplaatst waren.

Den 25. December heeft men, volgens bericht uit Hamburg van den 16. Maart, eene aardbeving gehad aan de kust der Zwarteezee. Dezelve duurde 3 seconden en was van een onverschillig goud vergeseld. In Anapa en enige muren gescheurd en enige schoorsteenen ingeslagen.

ENGLAND.

Londen, den 23. Maart. Met den stoomfregat Gorgon de Middellandsche Zee te Portsmouth teruggekeerd, waer wege het Turkische gouvernement een elf duizend gulden, zilveren en bronzen medailles, ter uitdijking der Britische officieren, zeelieden en matrozen, welke den jongsten Syrischen krijgtocht in functie geweest toegezonden. Bovendien zijn de medailles, welke den admiraal sir R. Stajford, sir C. Napier en andere namen bevelhebbers bestemd zijn, met diamanten omzet.

FRANKRIJK.

PARIS, den 23. Maart. De de veranderingen, welke de koning van de baron van Heeckeren te Parijs zou zijn, van onze koning de reden te kennen te geven, waarom verbindingen van den prins de Joinville met de Nederlandse prinses Sophia niet heeft kunnen plaats hebben, was ook het hof van den Haag eene andere verbindingen was voorgesteld, namelijk van een der zonen van den koning der Nederlanden met prinses Clémentine. De baron van Heeckeren is gisteren avond in een klein comité door koninklijke familie ontvangen.

De werklieden van de voorsteden St. Antoine en du Temple zijn zeer onrustig. De politie heeft eene zamenkomst.

Wij vinden in de Fransche bladen wederom een voorbeeld tot welke laakbare geldzucht de Fransche literatuur is. Balzac, die al te beruchte, zeidenloze romancier, had een nieuw stuk ten toneele gebracht, dat uitsluitend vallen moest, want het was slecht. Dan was hij in hetzelfde de belangen van zijn genie had verlaten, hij dacht daarom niet minder aan de zijner beurs. Heer Balzac was in persoon aan het bureau der plaatsen, waar hij zelf de kaartjes uitgaaf, en zeer duur. Het kan zijn, zeide hij dat ik wordt uitgelopen, en zij zullen mij daarvoor toch 15 franken per hoofd geven.

BELGIE.

BRUSSEL, den 23. Maart. Heden is het vonnis, betrekkelijk de zaak van het komplot, uitgesproken. Nadat de jury over de 141 vragen heeft beraadslaagd, hoort men over uren de bel der gezwoeren. In de zaal zijn 50 personen geplaatst om de rust te handhaven. De bank der beschuldigen wordt door deze gehele brigade gedomineerd. Enige minuten later neemt het hof de de gezwoeren plaats. Nadat de president het publiek aangemaand, om geene bewijzen van goed- of afkeuring te geven, staat de chef van de jury op en verklaart den naam van der Meere, den generaal van der Smitsen en heer de Crehen voor schuldig. Verpraet en van Laethem waren slechts schuldig verklaard met een meerderheid van 7 tegen 5 stemmen. De intendant Parys, Joseph van der Smitsen, Mevr. van der Smitsen, echtgenoot van den generaal, en Parent worden vrij verklaard; de Crehen wordt ingevolge art. 108 van het oordeel insgelijks vrij verklaard. Hierop verwijdt zich het hof, om te beraadslagen, over de personen, welke slechts met eene meerderheid van 7 tegen 5 stemmen waren schuldig verklaard. 3 kwartier uren beraadslaagt te hebben, hernemen het zitting, en verklaart de president, dat het hof zich onopzettelijk van stemmen bij de meerderheid der jury bedient. Vervolgens worden de beschuldigen allen binnen gelaten. Mevr. van der Smitsen is te neêrgelegen, Joseph van der Smitsen, broeder van den generaal, is ten sterkste gedaand. Hij weent, alhoewel hij, even als zijne vader, van zijne vrijstelling reeds bewust is. Na gedane

voorzetting van alle beslotene punten, door den griffier, worden de heeren Parys, J. van der Smitsen, Mevr. van der Smitsen en Parent vrij verklaard: Op dit oogenblik kan Mevr. van der Smitsen zich niet meer staande houden. Zij protesteert tegen de veroordeeling van haren gemaal. Zij verklaart in de grootste wanhoop, dat zij nooit van hem zal scheiden; zij weigert uit de bank der beschuldigen te gaan. Noch de aanmaningen van haren gemaal, noch die van den president, noch die van haren verdediger, den heer Barthelemy, bidden iets, tot dat de president eindelijk, op verzoek van den generaal, toestaat, dat zij in de bank mag blijven. De advocaat-generaal de Bayas eischt tegen de beschuldigen de toepassing van het strafwetboek; het hof nu nog eenige aanmerkingen van den advocaat Orts aangehoord te hebben, verwijdt zich nogmaals. Na eene beraadslaving van omstreeks één uur, geeft het hof een besluit, bij hetwelk de generaals van der Meere en van der Smitsen en den heer van Laethem en Verpraet worden ter dood veroordeeld op een schavot, op eene der publieke plaatsen van Brussel op te rigten, en verder elk in het bijzonder in de kosten van het proces. Wat de Crehen betreft, deze wordt in vrijheid gelaten, ingevolge meer gemeld art. 108 van het wetboek van strafvordering. De beschuldigen hebben deze uitspraak met alle kalme aangehoord. Mevr. van der Smitsen was naast haren gemaal gezeten. De generaal van der Meere sprak lagchende met zijne verdedigers, en de heer Verpraet zag het publiek lagchende aan.

Het plein van het hof was met detachementen gendarmen te voet en te paard opgevuld. De militaire posten waren versterkt, de guides, gereed om te paard te stijgen, waren in, de kazernen geconsigneerd. Op het plein des Petits Carmes stonden 2 geladen kononnen met paarden gespannen.

NEDERLANDEN.

GRONINGEN, den 24. Maart. Heden is hier zeker persoon, met name Borne, thans hier woonachtig, aangehouden, als verdacht, van zich schuldig gemaakt te hebben aan het vervaarigen en uitgeven van valsche dubbeltjes, waarvan in den laatste tijd zeer vele in omloop gebracht zijn, zoodat het publiek algemeen in deze regterlijke vervolging belang stelt.

MIDDELBURG, den 28 Maart. Dezer dagen is aan de werf der commercie-compagnie binnen deze stad de kiel gelegd eener stoomboot bestemd voor de vaart langs de Westerschelde, en wel tusschen de steden Vlissingen en Antwerpen, welke stoomboot den naam zal voeren van de Stad Vlissingen; de werktuigen zullen vervaardigd worden in de fabriek van de heeren Payl van Vlissingen en Dudok van Heel te Amsterdam. Men hoopt tegen het einde der maand September gereed te zijn om de dienst te doen aanvangen. Het bericht in andere nieuwbladens voorkomende, als of deze di n t met Julij of Augustus zou geopend worden, is alzoo onjuist.

Uit Arnhemden wordt de volgende rampspoed medegedeeld:

Woensdag 11. des morgens ten half-vier ure, werd schipper Klaas Siereweld, varende van deze gemeente en leggende met deszelfs hoogaars voor de haven van Ellewoudsdijk, door den harden wind, van zijne dreg afgeslagen, met het ongelukkig gevolg, dat, niettegenstaande de schipper en zijne beide schoonzonen, met name Egbert de Nooyer en Gerard Branke, daartegen alle pogingen aanwendden, het hun niet is mogen gelukken hun soheepje van de aldaar leggende Suikerplaat af te houden, na slechts tweemaal door de onstuimige zee er tegen geslagen te zijn, is hetzelfde gezonken. De drie menschen zijn op levensgevaar gered door schipper van der Schuyt en deszelfs twee knechts, die jaist voorbij voer en den ook dadelijk op eene menschlievende wijze van het noodzake heeft voorzien en te Ellewoudsdijk aan wal gezet, terwijl eerstgemelde, bij het verlies hunner hoogaars, te gelijk van al hunne goederen en kleederen zijn beroofd geworden."

MENGELINGEN.

Veroveringen en tegenspoeden der Engelschen in Midden-Azië.

(Pervolg van onze vorige.)

Dus zien wij in 1836 den Schah het beleg van Herat beginnen en het te midden der zondorlingste kanswisselingen voortzetten. Het is een Russisch officier, die de belegeringen werken bestuurt, terwijl een Engelsche luitenant, ELDRID POTTINGER, zich in de vesting werpt en hare verdediging regelt. De heer Mac-Nair, de Engelsche

vertegenwoordiger aan het hof van Perzie, schreef den eersten Augustus 1836 aan zijne regering: » Valt Herat, zoo wordt Rusland de onverdeelde beschikster over het staatkundig en handels-lot van Midden-Azië; want wanneer Engeland eenmaal tot aan den Indus terug gedrongen is, zoo zullen Khiva en Bokhara gedwongen zijn zich te onderwerpen, zoodra men hen aanvalt, terwijl Perzie en Afghanistan reeds van dat oogenblik af geheel ter beschikking van Rusland zullen zijn.

Tenzelfder tijd doorkruisten vermoede agenten van Rusland al de gewesten van Azië, Balkh, Bokhara, Cabool, Lahore en Engelsch-Indië; zij poogden registreeksche betrekkingen met de inboorlingen aan te knooopen, en Lord Auckland, de gouverneur van Indië, schreef aan het geheime comité te Londen: » Ik heb u gezegd, dat ik aan de heichtheid der Perzische heerschappij in de Afghaanische gewesten niet geloofde; maar er staat aan Ruslands agenten, bij de pogingen, welke zij doen, om den invloed hunner natie uit te breiden, een weg open, waaraan zij ook schijnen de voorkeur te moeten geven boven het plan, om aan Perzie een registreeksche heerschappij over Afghanistan te verschaffen. Men kan uit hunne taal en hunne handelingen afleiden, dat zij van den eenen kant den schijn verloozen willen van Perzie te helpen, zijn oppergesag over al de Afghaanische hoofden te vestigen, en van den anderen, de Montien tegen allen aanval te verdedigen. Dit kan wel voor de oogenblikkelijke bedoelingen van Perzie gunstig zijn, maar het kan ook tot eindelijk uitwerksel hebben, in den tegenwoordigen staat van regeringsoverheid, waarin Afghanistan verkeert, aan Rusland het scheidregister- en beschermheerschap over al de hoofden der landen te verschaffen. Ik behoeft niet te zeggen, dat wij ten allerduidelijkste het regt en het belang zouden hebben, om tegen zulk eene handelwijze klagtig te vallen, want Rusland kan goederhande wettige beweegredenen hebben, om zijne staatkundige betrekkingen tot Afghanistan uit te breiden, terwijl wij noodwendig, door onze buurschap en toestand, belang hebben bij de rust en de onafhankelijkheid van dat land."

De Engelsche regering viel werkelijk klagtig, maar de Russische ontkende, of desavoueerde hare agenten en zette daarom niettemin hare kuiperijen voort. Ondertusschen duurde het niet lang, of Engeland kreeg steijle bewijzen in handen, waardoor het de Russische bemoeijing met de zaken van Afghanistan buiten kijf kon stellen. Dost-Mahomed, bevindende dat de Engelschen hunnen bondgenoot RUMJET-SINGH getrouw bleven, en hen niet konnende bewegen om zijn bondgenootschap voor den prijs der teruggaaf van Peschawar te koopen, zei aan BURNES: » Ik heb geene hoop meer op uwe regering en zal mijne toevlugt moeten nemen tot andere. Ik zal dit doen om Afghanistan en mijne eigene eer te redden, ofschoon niet uit vijandigheid tegen de Engelschen." Vervolgens wendde hij zich aan den Keizer van Rusland bij eenen brief, waarin hij hem schreef: » De Britsche regering toont kwade grinzigheid te mijwaarts, en bijaldien uwe keizerlijke majesteit de zaken in het Afghaanische land wilde regelen en mij bijstaan, zou zij mij aan haar verplichten. Ik hoop dat uwe keizerlijke majesteit mij de gunst bewijzen zal, mij te veroorlooven om, even als Perzie, onder de bescherming der Russische regering toegelaten te worden. Ik kan niet mijne Afghaan nuttige dienst bewijzen." De Keizer van Rusland antwoordde met te beloven dat de Schah van Perzie, zoodra hij Herat ingenomen zou hebben, aan Dost-Mahomed geld en troepen tegen RUMJET-SINGH zou toezenden, en dat, wanneer hij daaromtrent in gebreke bleef, de Russische regering al de noodige hulp zou leveren. Altoen was het, dat een Russische agent, VICOVICH geheten, een man die in deze zaken een zeer groote rol gespeeld en sedert een zeer verbaazend avontuur ondervonden heeft, met eenen Perzischen gezant te Cabool bij Dost-Mahomed aankwam. ALEXANDER BURNES was er toen reeds, en deze twee, met veel regt merkwaardige mannen stonden tegen elkander over."

Het was niet zonder wezelen en zonder zelf overwinning dat Dost-Mahomed zich aan Rusland overgaf. Hij gevoelde dat de overmagt, ten minste voor het oogenblik, aan den kant van Engeland was en dat de Engelschen alleen hem helpen konden om een monarchie te stichten en te handhaven. BURNES invloed had hem bewogen, eene laatste poging te doen, om Englands vriendschap te winnen. Hij had zelfs zijnen erfelijken haat tegen KASHMIR ten offer gebracht en zeide tegen BURNES: » Ik wil bloed-vege vergeten, die tusschen mij en KASHMIR bestaat en zal niet mijne beste troepen Herat te hulp trekken. Al wat ik verlang is, gewaarborgd te worden tegen den toorn van Perzie, welks aanbidding ik zal afgewezen hebben, en gezindende mijn afzijn beschermend tegen de aanvallen der Sekhs (Lahore); voorts door u erkend te worden als Emir

van Cabool en onderstandsgeld te ontvangen voor de troepen, welke ik in uw dienst zal bezigen." Hij voegde er zelfs bij, dat hij voortaan nog van Paschawers teruggave niet zou spreken. BURNES, zich van de goedkeuring zijner regering zeker achtende, had alles beloofd. DOST MAHOMED wilde nu den Russischen agent VICOWICH, als ook den Perzischen afgezant terugzenden, zonder hen te hooren; maar BURNES noopte hem, hem te ontvangen en hunne depeches aan te nemen. De behoudige Engelschman, nam er afschrik van en zond derzelve aan LORD AUCKLAND. Wij weten niet, welke gronden den gouverneur-generaal bij zijn gedrag tot rigtsnoer dienden; maar het schijnt dat hij al de onderhandelingen, welke BURNES met zoo veel moeite en goeden uitslag had tot stand gebragt, afbrak en hem gebod aan DOST MAHOMED te verklaren, dat hij zonder last gehandeld had. De gramschap van het Afghaansche opperhoofd was zoo groot als de ontmoediging van BURNES, die nu het veld aan de over hem zegevierende Russische agenten moest inruimen, en werd tusschen de jirdars der Afghans en Schah van Perzie een verbond getekend, hetwelk Graaf SIMONICH, de Russische gezant te Teheran waarborgde, en dat den Russischen invloed in Afghanistan, even als in Perzie, voet gaf. BURNES trad van het looneel niet af, zonder nog eenmaal een laatste waarschuwing aan zijne regering gegeven te hebben en schreef haar: "Wat Rusland betreft, deszelfs kuiperijen zijn zoo klaarblijkelijk geworden, dat het, naar mij voorkomt, of de heeren VICOWICH en GOURTZ als zendingen moet desavoueren, of dat het voor hunne handelingen verantwoordelijk gemaakt behoort te worden. Mij blijft nog slechts over, op nieuw mijne ianige overtuiging te kennen te geven, gegrond op eene langdurige bestudering der gebeurtenissen in Midden-Azië, dat gevolgen van den ernstigen aard uit de handelingen onmisbaar zullen voortkomen, bijaldien de Engelsche regering dezelve niet op de snelste, werkzaamste en beslissendste manier te keer gaat."

Die dringende aanbevelingen werden niet in den wind geblazen. De Engelsche regering beklagde zich regstreeks bij het kabinet van St. Petersburg, en ongetwijfeld waren het de afschriften, door BURNES gemaakt en aan LORD AUCKLAND te Simlah toegezonden, die tot lekt aan de depeche dienden, welke LORD CLARKE naar de Russische regering overhandigde en waarin die Engelsche ambassadeur zich niet langer betoomde.

Rusland had den schijn van te denken; het desavoueerde alles, het heriep Graaf SIMONICH en weigerde, de bekrachtiging, welke hij aan het tractaat gegeven had, te ratificeren; het halde den Schah van Perzie over, om het belag van Herat op te breken, en eindelijk, het heriep ook zijnen agent VICOWICH. Die man was compromitteerd geworden en op zekeren morgen, zegt men, schoot hij zich eenen pistoolkogel door het hoofd, na zorg gedragen te hebben, zijne papieren te verbranden. Zijn dood was met eene geheimzinnigheid omgeven, die onopgehelderd gebleven is. Er zijn lieden, die denzelfden als een verachtel beschouwen en gelooven, dat OMAR-bei slechts uit de staatkundige wereld verdwenen is. (Vervolg hierna.)

INGEZONDEN STUKKEN.

Tweede Zamenpraak tusschen Jacob en Meyer, over de Hoofd-Commissie.

JACOB. Lekkere, delicate koffie, MEYER; zeker van uw paasch-provisie; wie heeft ze u ditmaal bezorgd?

MEYER. VAN GELDEREN; die man heeft bestie waar; heerlijke boter, keurige koffie, delicate thee, zeer smakelijke kaas, en wat niet al meer.

J. A propos, van kaas gesproken; hebt gij gisteren de vergadering bijgewoond?

M. JA JACOB, maar niet tot het einde.

J. Wat was er voor het mes? Nu aan mij moogt gij het wel vertellen.

M. Nu dan — maar JACOB, sub rosa, "mondje digt, De secretaris las de notulen van de vorige vergadering voor."

J. Die deun is zoo oud als de huwelijksdeun; maar wat is er nieuws voorgevallen?

M. Val me dan niet in de rede JACOB; ik zeg de secretaris las de notulen, en toen die goedgekeurd en ondertekend waren, liet de president eene circulaire lezen van de Hoofd-Commissie, een product van haar laatste vergadering te Amsterdam; als ik mij niet vergis, dan is de dato 23 Febr. 1842 en het No. 239/80.

J. Ja MEYER, die dingen werden vroeger in het geheel niet, bij de groote vergadering, ter tafel gebragt, maar genummerd in de wieg gelegd en ... vergeeten.

M. Dat was verkeerd JACOB.

J. En waarom MEYER? Men moet altijd trachten den tijd nuttig te besteden.

M. Dat wil ik niet tegenspreken; maar het lezen van die stukken heeft eene zeer goede zijde.

J. Indien de stukken die niet hebben, waarin bestaat die goede zijde dan?

M. Dat zal ik u zeggen: voorheen kwamen er telkens besluiten, beschikkingen, deliberaties, amendementen, elucideringen, modificaties in, en de lieve God weet wat niet al meer; de verordeningen regenden in eene zoo ruime mate van den administrativen hemel, als weleer de lieve manna voor onze vaderen in de woestijn.

J. Zou die manna vrij van impost zijn geweest MEYER? maar vervolg.

M. Kindelijk zonden de oorspronkelijke reglementen der Hoofd-Synagoge, in een bedelaarsdeken veranderd zijn, en de gedane eener oude, opgelapte veerschuif verkregen hebben; zoo als mijn ANON zegt, een schanda die eene gebede sandoverto tot nasleep had; een maakwerk, naar de leet van het reglement van het Fransche consistorie gescheid.

J. — Zat het voorlezen van die stukken, ofschoon thans zeldzamer inkomende dan in vroegeren tijd, een geneesmiddel zijn tegen de bureaucratie-kwaal?

M. Ja.

J. Op welke wijze?

M. Dat zal ik u zeggen. Als van die stukken lecture is gegeven, dan vraagt de presens ieder lid der vergadering, of zij algemeene of bijzondere aanmerkingen er op hebben. Gij begrijpt dat het hier de spraak niet is van wetten of wettelijke verordeningen; zij er nu geene aanmerkingen, of verklaard de meerderheid zich er voor, dan wordt aan de uitvaardigers eerbiedig te kennen gegeven, dat men hunne beschikkingen aanneemt.

J. En in het tegenovergestelde geval?

M. Dan wordt aan die heeren beveldeeldig te kennen gegeven, dat de bepalingen, voor de gemeente, onnoodig, overtuigend, ondoelmatig, etc., etc., etc. zijn, en dat zij, uit dien hoofde, worden geweigerd.

J. Wel MEYER ddt zet ze een knip op den staart; wie heeft dat palliatief uitgevonden?

M. De secretaris.

J. MEYER, weet gij wel, dat Koning WILLEM de eerste, in 1832 een besluit heeft genomen, waarbij wordt bepaald, dat Joodsche kerkbestuurders worden afgezet, als zij de verordeningen etc. niet nakomen?

M. Getoekend heeft het de Koning — zelve, maar zou hij het wel overwogen of gelezen hebben; de haan van het ministerie van PASTAAR heeft 'n die gulden tijden, koning gekraaid!! Wij zullen dat besluit, hetwelk in het Israëlietisch jaarboekje niet voorkomt, laten voor hetgeen het is; het heeft veel gelijkenis met de oud-Amsterdamsehe bepaling: men kon daar in vroegeren tijd zonder in een hoete van duizend gulden te vallen, geen parrassijn verkopen; ik zeg dat den kerkelijke gemeenten moeten blijven binnen de palen van gehoorzaamheid van de wet, en dat de hoogsteloofte overheid zich niet als een bemoeial, in de huishoudelijke zaken mag mengen; te minder wanneer de geestelijkheid weinig, of in het geheel geen subsidie, van het land trekt.

J. Het gouvernement subsidieert de scholen.

M. Daar heeft het; tot dus verre, zeer wel aan gedaan, en ik wil het gouvernement geen op- en toezigt, over die inrigtingen betwisten; doch thans kunnen de armenkinderen des daags naar de stads-school en, des avonds, naar de Joodsche school gaan, of daar moest-lichs achter zitten; dat ik niet begrijp.

J. Het gouvernement leidt geestelijken op.

M. In eerbied gezegd, voor onze kindskinderen; en waar zullen alle die heeren brood en bestemming vinden? gij kent de gronden waarop WILHELMUS zijne dochter aan den armen geleerden weigert. Buitenlandsche Rabijnen JACOB en bestaan meer gezindheden in Holland die ze mogen aanstellen.

J. MEYER, je vergeet No. 1. Wat stond er in de circulaire, die gisteren in de groote vergadering werd voorgelezen?

M. Gij hebt gelijk JACOB, ik val van den ns, op den ezel.

J. Bezeer u maar niet vriend. — Nu wat stopt er in?

M. Het Bys Hammidrosch te Amsterdam, heeft zich met de kaasmakerij van den Zwolschen Opperr-Rabijn bemoeid.

J. Wat is er toen gebeurd?

M. HASSFELD heeft zijne regmatige grieven bij de Hoofd-Commissie ingezonden.

J. En de Hoofd-Commissie?

M. De Hoofd-Commissie heeft zich gemuileerd van een document, even als eene Pauselijke bul, door wijlen den Opperr-Rabijn van 's Hage uitgevaardigd.

J. En wat zegt die bul?

M. Dat het Bys Hammidrosch te Amsterdam, niet anders te beschikken heeft dan over de kaas van zijn ressort, en dewijl het gezag van ieder Hollandsche Rabijn, aan de grenspaal van zijn ressort komt op te houden, mag dat van het B. H. ook niet verder gaan.

J. Dat wist de Hoofd-Commissie immers zonder den Rabijn?

M. Het schijnt dat ze de stanjes niet uit het vuur wilde halen; en JACOB, de heer HENZVELD heeft gelijk en zijne partij deelt het onderspit.

J. Wel MEYER, dat is immers eene kwestie tusschen Zwol en Amsterdam, wat hebben wij daarmee noodig?

M. Dezelfde aanmerking heeft van DEN BEKE gemaakt; maar wat is het niet; die geheele amalgama moest weder ten koste van het land gedrukt en rondgezonden worden; het noes te sommes, is er met lepels van te nemen.

J. Men behoorde de staatsdrukkerij te verbieden die wisselwages ter perse te leggen; als de Hoofd-Commissie honderd exemplaren er van moest laten afschrijven, dan zou ze wel eijeren kunnen, wat heeft de vergadering er op besloten?

M. Het stuk is buiten consideratie gebleven en ter zijde gelegd.

J. Zijn de benoemingen van de nieuwe leden der H. Commissie nog niet ingekomen?

M. Neen, ik hoor dat TAXARA heeft bedankt.

J. Wat is er verder voorgevallen?

M. Er werd een plan ter tafel gebragt, om de offeren ceremoniegelden af te schaffen.

J. Wat dacht gij er over?

M. Ik dacht aan ANCHIMSKIS en aan zijn plan, om de geheele wereld op te winden, mita eene pipala hebbende om het werktuig te stellen, en ik ging naar huis.

J. Hoe gaat het met de kerkhervorming te Rotterdam?

M. Ik hoor er niets van. Wilt gij mijn mantel geleend hebben JACOB? de mantellicht is koud.

J. Neen MEYER, ik hou van geen mantel; goede nacht vriend; ik wensch u nog zeer veel jaren het lieve paaschfeest, aan de zijde uwer vrouw en kinderen, in vreugde en huismelijk geluk, door te brengen; tot wederzien!

ZEETIJDINGEN.

VLISSENGEN, den 29 Maart. Sedert den 26 dezer zijn ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:
Niphutius, C. Borchmann, Gothenburg, timmerhout; E. G. Nilson, Gothenburg, timmerhout; Elizabeth, O. B. Gothenburg, deelen; Hoppet, J. P. Torlund, Gothenburg, ten; Moigheden; C. Pier, Odessa Russen; deelen; de G. Loosdahl, Bergen, slokvisch; Wilhelmine, J. Pateran, tenburg, timmerhout; Eliza, W. Rabbis, St. Domingo, en verbout, The Herdian, E. Peacock, New-Orleans, en rijst; The Milton, D. Bijlandt, St. Domingo, kaff Maria, J. Brabander, Liverpool, klijpzout; Wilberforce, kaff, Londen, stukgoederen en passagiers; Prinses Victoria Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; Provident, Sikkes, Messina, fruit; Breuze, E. Mackenzie, New-Castle, kelen; The Redless, G. Aragon, New-Castle, slokvisch; Peace, R. Brecken, Bul, ballast.

Voor Dordrecht bestemd:
Van Sittard, W. Down, Newport, lijzer

Voor Gend bestemd:
De kleine Maria, J. C. Krohn, Wolgast, gerst; Is M. J. van Kerkhoven, Rotterdam, suiker; la Victoire, L. J. van Amsterdam, suiker; la Sironne, J. Verbruggen, Amsterdam, suiker; de Phoenix, G. Kuipers, Liverpool, klijpzout; The A. Simpson, Londen, zaad en heupij; Arminius, F. W. Bordeaux, wijn; Versaillie, J. Dickson, Corp, stukgoederen; Margareth, J. Hilijer, Londen, stukgoederen; Rica, C. A. uwer, Wolgast, gerst; Eleonore, P. Cathuizer, Liverpool, kelen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van daar naar ze gezeld:

Eliza, C. Moller, stukgoederen, Hamburg; Margaretha, Bohler, stukgoederen, Hamburg.

The Kams, J. Maddison, stukgoederen en passagiers, New is met contrarie wind uit ze teruggekomen, en vervolg morgen van den 26 dezer, door den zwaren wind van noorders en touwen gelagen, en heeft lekkazie bekomen, lossen om gepareerd te worden.

VERK, den 28 Maart. Kerkijsteren is uit ze het door storm binnengelopen de Zweedsche brik Charlotte, bij Pieter Hamburg, met hout geladen en van Gothenburg Antwerpen bestemd. Daar gezegd schip reeds 'k was in water in had, weigerde het naar deszelfs roer te wenden op den Spilteman gedreven, ten gevolge waarvan hetzelfde op elkander gewerkt is. Men is bezig de lading en tuig te gen.

ADVERTENTIEN.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS DER STAD VLISSENGEN.

zullen op Dingsdag den 12 April aanstaande, namiddags ten één uur precies, ten Raadhuis der Stad, publiek en aan den meestbiedende present te Verhuren:

De JAGT onder de Ambachts-heerlijkhe Koudekerke, Bekerke en Krommenhousmislagers Zoutlande en Weerendijcke, de voorwaarden, welke ter Stedelijke Gfio ter lezing liggen.

VLISSENGEN, den 29 Maart 1842.

Burgemeester en Wethouders voornoemd

A. VAN DER SWALME

Tor ordonnantie van Hun Edel A. bibe

S. VAN DER SWALME, Secretaris.

§ § De ondergeteekende, Stads Kastschools der, houdt ook AYONDSCHOOL.

VLISSENGEN, 29 Maart 1842. P. A. DE LIGNI

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOT

DE SCHELDE.

Maart, 1842.

Van Vlissingen.		Van Breskens.	
Woensdag 30, am.	2.	Woensdag 30, nm.	4.
Donderdag 31, -	3.	Donderdag 31, -	4.
April.		April.	
Vrijdag 1, -	4.	Vrijdag 1, -	5.
Zaterdag 2, -	4.30	Zaterdag 2, -	5.
Zondag 3, -	5.	Zondag 3, -	6.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen

April 1842.

Van Middelburg.		Van Rotterdam.	
Vrijdag 1, vm.	8.	Vrijdag 1, vm.	8.
Zaterdag 2, -	4.	Zaterdag 2, -	8.
Zondag 3, -	4.	Zondag 3, -	10.
Maandag 4, -	5.30	Maandag 4, -	11.
Dingsdag 5, -	6.30	Dingsdag 5, -	12.
Woensd. 6, -	8.	Woensdag 6, -	14.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.